

Zagreb, 2.12.2022.

JUJNOVIĆ LUČIĆ MARKOVIĆ
ODVJETNIČKO DRUŠTVO / LAW FIRM

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska 6
21000 Split

za

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Posl.br.: St-273/2022

Kanc. Br.:

Pravna stvar:

Dužnik: **Naziv: BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT d.d.**
OIB: 18556905592
Adresa sjedišta: Put Supavla 21, Split
*zastupano po punomoćniku Goranu Jujnović Lučiću, odvjetniku u JUJNOVIĆ LUČIĆ
MARKOVIĆ Odvjetničko društvo d.o.o., OIB: 46736017727, sa sjedištem u Zagrebu,
Strojarska cesta 20/XXII*

Radi: predstečaja;

Dostaviti: e-komunikacijom;

Primjerci: 1x (jednostruko);

Prilozi: prema Popisu priloga;

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

POPIS PRILOGA

- Prilog 1** Rješenje o obustavi Trgovačkog suda u Zagrebu od dana 01.08.2022. godine, posl. br. St-273/2022 (objavljeno na e-oglasnoj ploči 01.08.2022. godine)
- Prilog 2** Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od dana 28.09.2022. godine, posl. br. PŽ-3648/2022 (objavljeno na e-oglasnoj ploči 02.11.2022. godine)
- Prilog 3** Žalba dužnika od 16.08.2022. godine protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu od dana 01.08.2022. godine, posl. br. St-273/2022, s priložima (objavljeno na e-oglasnoj ploči 17.08.2022. godine)
- Prilog 4** Podnesak dužnika od 29.07.2022. godine, s priložima (objavljen na e-oglasnoj ploči 29.07.2022. godine)
- Prilog 5** Podnesak dužnika od 08.07.2022. godine, s priložima (objavljen na e-oglasnoj ploči 11.07.2022. godine)
- Prilog 6** Podnesak povjerenika od 25.07.2022. godine, s priložima (objavljen na e-oglasnoj ploči 25.07.2022. godine)
- Prilog 7** Prijava povjerenika / Prijedlog za obustavu od 05.07.2022. godine, s priložima (objavljen na e-oglasnoj ploči 05.07.2022. godine)

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

I/ Presuda protiv koje se podnosi prijedlog za dopuštenje revizije

- 1.1. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je dana 28.09.2022. godine donio rješenje posl. br. PŽ-3648/2022 (u daljnjem tekstu: „**Drugostupanjsko rješenje**“) kojim je odlučeno kako slijedi:

I. Odbija se dužnikova žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-273/2022 od 01.08.2022. godine u točkama I., II., III. i IV. Izreke.

- 1.2. Pisani otpravak Rješenja, sukladno odredbama članka 12. Stečajnog zakona (*Narodne novine broj 71/2015, 104/2017, 36/2022; u daljnjem tekstu: „SZ“*), objavljen je na e-Oglasnoj ploči sudova dana 02.11.2022. godine te dužnik u otvorenom zakonskom roku podnosi

prijedlog za dopuštenje revizije

protiv Drugostupanjskog rješenja u dijelu u kojemu je odbijena dužnikova žalba kao neosnovana i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-273/2022 od 01.08.2022. godine (u daljnjem tekstu: „**Prvostupanjsko rješenje**“) iz razloga navedenih u nastavku ovog podneska.

II/ Pravna osnova za podnošenje prijedloga za dopuštenje revizije

Čl. 400. st. 1. Zakona o parničnom postupku (*Narodne novine 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022; u daljnjem tekstu: „ZPP“*) propisano je kako stranke mogu podnijeti reviziju i protiv rješenja drugostupanjskog suda kojim je postupak pravomoćno završen ako je Vrhovni sud Republike Hrvatske dopustio podnošenje revizije te je st. 2. istog članka propisano kako se u postupku u povodu prijedloga za dopuštenje revizije i revizije protiv rješenja na odgovarajući način primjenjuju odredbe ZPP-a o prijedlogu za dopuštenje revizije i reviziji protiv presude.

Pored toga, čl. 387. st. 1. ZPP-a propisuje kako Vrhovni sud Republike Hrvatske odlučuje o dopuštenosti revizije na temelju prijedloga za dopuštenje revizije. S tim u vezi, čl. 385.a st. 1. navodi kako će Vrhovni sud Republike Hrvatske dopustiti reviziju ako se u povodu nje može očekivati odluka o pravnom pitanju koje su nižestupanjski sudovi u tom sporu razmatrali, a koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi, osobito -ako je riječ o pravnom pitanju o kojem odluka drugostupanjskog suda odstupa od prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske ili

-ako je riječ o pravnom pitanju o kojem nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, pogotovo ako praksa viših sudova nije jedinstvena ili

-ako je riječ o pravnom pitanju o kojem praksa Vrhovnog suda Republike Hrvatske nije jedinstvena ili

-ako je o tom pitanju Vrhovni sud Republike Hrvatske već zauzeo shvaćanje i presuda se drugostupanjskoga suda temelji na tom shvaćanju, ali bi osobito uvažavajući razloge iznesene tijekom prethodnog prvostupanjskog i žalbenog postupka, zbog promjene u pravnom sustavu uvjetovane novim zakonodavstvom ili međunarodnim sporazumima te odlukom Ustavnoga suda Republike Hrvatske, Europskoga suda za ljudska prava ili Suda Europske unije trebalo preispitati sudsku praksu.

U konkretnom slučaju, dužnik podnosi reviziju protiv Drugostupanjske presude iz razloga što odluka u sporu ovisi o rješenju postupkovnopравnih pitanja važnih za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti

svih u njegovoj primjeni te razvoja prava u sudskoj praksi, koja pitanja su postavljena u točki III. ovog prijedloga, a riječ je o pravnim pitanjima o kojima nema prakse revizijskog suda niti viših sudova.

Dakle, dužnik je ovlašten te ima pravnu osnovu i interes podnijeti prijedlog za dopuštenje revizije u predmetnom postupku.

III/ Pravna pitanja zbog kojih se podnosi prijedlog za dopuštenje revizije

Pravna pitanja važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti te razvoj prava kroz sudsku praksu, a koja se postavljaju u predmetnom revizijskom postupku su sljedeća:

1. Ako nije sporno da je određena vrsta usluga koju pružaju vanjski suradnici dužnika nužna za redovno poslovanje, postupa li dužnik protivno članku 67. stavku 1. SZ-a ako ne raskine/otkaže ugovore sklopljene ugovore s tim vanjskim suradnicima samo iz razloga što imaju pravo na fiksnu mjesečnu naknadu temeljem tih ugovora, osobito kada pritom nisu uzete u obzir posljedice raskida niti je sud ispitao na koji način bi otkaz/raskid tih ugovora doveo do smanjenja troškova poslovanja dužnika u predstečajnom postupku?
2. Ako nije sporno da je određena vrsta usluga koju vanjski suradnici dužnika obavljaju za dužnika nužna za redovno poslovanje, postupa li dužnik protivno članku 67. stavku 1. SZ-a samom činjenicom da s tim istim suradnicima nije potpisao aneks ugovora kojim se umanjuje fiksna mjesečna naknada predviđena ugovorom, osobito u slučaju kada pravno na jednostrano umanjenje naknade nije predviđeno ugovorom, a nije ispitano niti utvrđeno postoji li volja druge strane za sklapanje takva aneksa, odnosno pristanak na umanjenje ugovorene naknade?
3. Je li je dužnik obvezan u smislu odredbe čl. 67. st. 1. SZ-a, preispitati nužnost i opravdanost svake pojedine radnje u poslovima koji se odnose na vrstu usluga koje su nesporno nužne za redovno poslovanje, a obavljanje kojih poslova je dužnik prenio na odvjetnike i vanjske suradnike iz razloga što ne zapošljava kadar koji raspolaže potrebnim znanjima i vještinama za obavljanje tih poslova?
4. Je li dužnik obvezan u smislu čl. 67. st. 1. SZ-a otkazati/raskinuti ugovor o zastupanju sklopljen s odvjetnikom i/ili odvjetničkim uredom, odnosno odvjetničkim društvom, koji ugovor je u trenutku otvaranja predstečajnog postupka na snazi bio nekoliko godina, samo zato što je ugovorena fiksna mjesečna naknada (paušalna naknada)?
5. Je li ostvarena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a kada u rješenju o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprave i samih tih isprava, u konkretnom slučaju ako sud tumači kako je temeljem odredbi o višoj sili u svim ugovorima sklopljenim s vanjskim suradnicima/odvjetnicima dužnik imao pravo otkazati te iste, iako iz ugovora jasno proizlazi kako to pravo nije predviđeno u svim tim ugovorima niti je stanje nelikvidnosti, prijetće nelikvidnosti i/ili otvaranje predstečajnog postupka navedeno kao (jedna od taksativno nabrojanih) osnova za raskid ni otkaz?

IV/ Obrazloženje razloga za podnošenje prijedloga za dopuštenje revizije

- **Pravna pitanja su važna za odluku u sporu**

- 4.1. Pravna pitanja istaknuta pod točkama 3.1. do 3.4. ovog Prijedloga važna su za odluku u predmetnom postupku iz razloga što o odgovoru na ista ovisi položaj dužnika, odnosno procesna sudbina dužnikovog zahtjeva da se nad istime provede predstečajni postupak s ciljem očuvanja cjelokupnog poslovanja dužnika te ovlasti i granice stranaka u postupku, tj. suda, povjerenika i dužnika, unutar kojih se mogu kretati ocjenjujući nužnost plaćanja usluga i poslova potrebnih za redovno poslovanje.

Naime, rješenjem naslovnog suda od 20.05.2022. godine, poslovni broj gornji, otvoren je predstečajni postupak nad dužnikom te je Mateo Puljić, Split, Vesanovićeve 13, OIB: 24219684702, imenovan za povjerenika.

Prvostupanjski sud je potom Prvostupanjskim rješenjem od 01.08.2022. godine obustavio predstečajni postupak primjenom odredbe 64. st. 1. t. SZ-a i st. 2. istog zakona, a povodom prijedloga povjerenika iz podneska od 04.07.2022. godine.

Protiv Prvostupanjskog rješenja dužnik je uložio žalbu od 16.08.2022. godine, a koju je drugostupanjski sud odbio te je potvrdio Prvostupanjsko rješenje.

Prvostupanjski, a potom i drugostupanjski sud, zauzeo je stav kako dužnik ne bi postupao sukladno odredbama 67. SZ-a iz razloga što prema stajalištu suda dužnik ne bi dokazao da su plaćanja odvjetnicima i vanjskim suradnicima u plaćenim iznosima nužna za redovno poslovanje dužnika te što nije poduzeo sva pravna sredstva koja mu stoje na raspolaganju radi optimizacije troškova poslovanja, do kojeg zaključka je došao temeljem same činjenice da dužnik nije pokušao smanjiti mjesečne naknade odvjetnika i drugih vanjskih suradnika, iako je za to imao prema stajalištu suda adekvatne alate u vidu ugovornih odredbi o umanjenju mjesečne naknade jednostranom odlukom dužnika, kao i u vidu raskida ili otkaza usluga koje mu više nisu potrebne ili pak sklapanja dodatnih dodataka osnovnom ugovoru.

Pritom prvostupanjski pa i drugostupanjski sud nužnost vrste usluga koje su suradnici i odvjetnici pružali dužniku za redovno poslovanje nisu utvrdili spornom, već samo pojedine radnje koje bi obavili unutar tih nesporno nužnih. Sudovi također nisu našli spornom činjenicu da dužnik može imati savjetnike/odvjetnike koji će mu pružati potrebnu pravnu zaštitu u postupcima na koje predstečajni postupak ne utječe.

S tim u vezi, upućujemo na sporne dijelove iz obrazloženja Prvostupanjskog rješenja i to sve od točke 15. do točke 34., s posebnim osvrtom na točke 16.2., 17., 17.2., 23., 23.1., 26.2., 27., 27.1., 27.2., 27.3., 31.1. i 33. te dijelove iz obrazloženja Drugostupanjskog rješenja od točke 10. do točke 23.

Dakle, niži sudovi su zauzeli stajalište kako je u pogledu usluga koje su dužniku nužne za poslovanje, a čije obavljanje je povjerio vanjskim suradnicima jer sam ne raspolaže potrebnim stručnim znanjem i vještinama, dužnik obavezan preispitati nužnost svake pojedine radnje koju poduzmu ti suradnici u okviru svog angažmana, iako sam nema tehnička i stručna znanja za donošenje takve procjene u svakom pojedinom slučaju, primjerice, nužnost očitovanja podneskom u nekom sudskom predmetu za koji je izdao punomoć odvjetniku.

Iz obrazloženja Prvostupanjskog i Drugostupanjskog rješenja proizlazi kako su niži sudovi samim time što je dužnik ostavio na snazi ranije ugovore koje ima zaključene s određenim odvjetnicima i suradnicima, neovisno o tome što je vrsta usluga koje isti pružaju nužna za redovno poslovanje, utvrdili njegovo

postupanje protivnim članku 67. stavku 1. SZ-a, iz razloga što temeljem tih ugovora suradnici i odvjetnici imaju ugovorenu fiksnu, tj. paušalnu naknadu koja ostaje ista neovisno o broju utošenih radnih sati, a za koju visinu naknade sud smatra da ne može biti adekvatna nakon otvaranja predstečajnog postupka nad dužnikom.

S tim u vezi, posebice upućujemo na sporne dijelove iz obrazloženja Prvostupanjskog rješenja i to točke: 17., 17.1., 17.2., 19.3., 21.1., 21.3., 22.1., 23., 23.1., 23.2., 26.2., 27., 27.1., 27.2., 27.3., 31.1., 33. te dijelove iz obrazloženja Drugostupanjskog rješenja i to točke: 10., zatim od točke 12. do točke 23.

Međutim, sud uopće nije ulazio, odnosno ispitivao posljedice, komplikacije i visinu materijalne štete koje bi za sobom povukao raskid ili otkaz predmetnih ugovora, odnosno bi li uopće, na koji način i u kojem iznosu umanjnjem naknade ili otkazom, odnosno raskidom ugovora odvjetnicima i drugim vanjskim suradnicima došlo do smanjenja troškova poslovanja i očuvanja imovine, unatoč tome što je dužnik uz žalbu protiv Prvostupanjskog rješenja dostavio Nalaz i mišljenje vještaka iz kojega jasno proizlazi kako je dužnik i prije pokretanja predstečajnog postupka smanjio troškove i optimizirao poslovanje, koji nalaz i mišljenje drugostupanjski sud nije uopće cijenio.

S tim u vezi, poglavito upućujemo na točku 5.1. i 5.2. dužnikove Žalbe protiv Prvostupanjskog rješenja (i njen prilog) od 16.08.2022. godine

Primjerice, sudovi su spornim plaćanjem utvrdili isplate suradniku Overboard d.o.o. čiji zaposlenik, g. Matko Balić je vodio izgradnju broda 484 (a kako je navedeno u predmetnom ugovoru). Temeljem ugovorne odredbe da će Overboard d.o.o. obavljati i druge poslove po nalogu dužnika, nakon završetka poslova na brodu g. Balić vodio projekt gradnje mosta Ston i viadukta Prapratno, u kojem smislu su se poslovi koje je obavljao g. Balić za vrijeme predstečajnog postupka izravno odnosili na zaštitu imovine dužnika, o čemu je dužnik dostavio valjane dokaze.

Nastavno na navedeno, upućujemo na sporne dijelove Prvostupanjskog rješenja, poglavito točke 24. do 24.3. obrazloženja navedenog rješenja te točke 26. do točke 29., zatim točku 19. obrazloženja drugostupanjskog rješenja. Pored toga, a u prilog svojih tvrdnji dužnik upućuje na točku 4.4. Žalbe, zatim točku 3.2. dužnikovog Podneska od 29.07.2022. godine te točku 2.3. dužnikovog Podneska od 08.07.2022. godine (uz Prilog 19).

Unatoč navedenom, prvostupanjski sud uopće nije ispitao koja bi bila posljedica otkaza ili raskida predmetnog ugovora te da li bi otkaz ili raskid istoga izazvao potencijalno puno veću štetu za imovinu dužnika od naknade koja mu je plaćena temeljem ugovora, što drugostupanjski sud nije uopće našao spornim.

Također sud prilikom donošenja odluke nije utvrdio niti ispitao postoji li uopće volja druge ugovorne strane za sklapanje aneksa kojima bi se uredila ugovorena naknada na način da se ista smanji, a poglavito uzimajući u obzir kako dužnik nije ovlašten jednostranom odlukom umanjiti iznos naknade koju plaća za vršenje usluga od strane odvjetnika i suradnika. U prilog svojim navodima dužnik se poglavito poziva na točku 4.2. Žalbe (zajedno s popratnim priložima).

S tim u vezi, posebno su sporne točka 16. obrazloženja Drugostupanjskog rješenja te točka 23. obrazloženja Prvostupanjskog rješenja.

Člankom 67. stavkom 1. SZ-a propisano je da od dana otvaranja predstečajnoga postupka do njegova završetka dužnik može obavljati samo plaćanja nužna za redovno poslovanje i ispunjavati obveze iz novog zaduženja koje je preuzeo u skladu s člankom 62.a stavcima 1. - 5. ovoga Zakona.

Osim plaćanja prioritetnih tražbina iz čl. 17. st. 4. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (*Narodne novine broj 108/2012, 144/2012, 81/2013, 112/2013, 121/2013, 78/2015, 71/2015, u daljnjem tekstu: ZFPPN*), zakonodavac nije izričito definirao koja plaćanja bi bila nužna za redovno poslovanje dužnika pa je definiranje takvih plaćanja prepušteno ocjeni suda uzimajući u obzir okolnosti svakog pojedinog slučaja.

Nastavno na navedeno, prilikom ocjene nužnosti izvršenih plaćanja u smislu članka 67. stavka 1. SZ-a sud je dužan primjenjivati opća načela pravnog poretka i predstečajnog postupka te odredbu tumačiti teleološki, u skladu s njezinim smislom i svrhom te ciljem s kojim je donesena, kao i u skladu s odredbama ZFPPN-a.

Pored već navedene odredbe čl. 67. SZ-a, člankom 17. stavkom 3. ZFPPN-a propisano je da poduzetnik u stanju nelikvidnosti ne smije poduzimati radnje koje bi za posljedicu imale oštećenje ili dovođenje vjerovnika u neravnopravan položaj.

Člankom 17. stavkom 4. ZFPPN-a propisano je da se radnjama iz stavka 3. ovoga članka osobito smatraju: preusmjeravanje novčanih i financijskih tijekova na drugu osobu, davanje zajma, isplaćivanje predujma dobiti ili dobiti, isplaćivanje dividende, obavljanje prijenosa prava na treće osobe, osobito na povezana društva.

Dakle, zakonodavac je izričito propisao radnje za koje se pretpostavlja da bi za posljedicu imale oštećenje ili dovođenje vjerovnika u neravnopravan položaj, a koje se prvenstveno odnose na preusmjeravanje financijskih sredstava na način kojim se pogoduje trećim osobama, i to u prvom redu članovima dužnika i/ili povezanim društvima.

Dužnik smatra da se istome u smislu obveze iz članka 67. stavka 1. SZ-a ne može stavljati na teret da nužno otkazuje i/ili raskida ugovore sklopljene sa suradnicima čije usluge su mu nužne za obavljanje redovnih poslova, a koji imaju pravo na fiksnu mjesečnu naknadu (paušalnu naknadu) odnosno da jednostranom radnjom umanjuje naknade iz tih ugovora iako to pravo nije ugovoreno, bez da se pritom uzmu u obzir posljedice raskida i jednostranog umanjenja naknade kako u vidu povrede ugovornih obveza, tako i u vidu dugoročne štete zbog nemogućnosti organizacije poslovanja, koje mogu znatno nadmašiti iznose ugovorenih naknada. Pritom je sud obvezan uvažiti činjenicu kako predstečajni postupak nije likvidacijski postupak te je njegova svrha nastavak poslovanja dužnika, u kojem smislu sud ne može zanemariti učinak raskida ili otkaza postojećih ugovora na poslovanje dužnika koje bi se trebalo nastaviti nakon okončanja predstečajnog postupka.

Imajući na umu sve gore navedeno te ovisno o tumačenju naprijed navedenih odredbi SZ-a i ZFPPN-a te odgovoru revizijskog suda na postavljena pitanja pod točkama 3.1. do 3.4. u ovom prijedlogu, nedvojbeno ovisi položaj dužnika u predmetnom postupku te sudbina predmetnog zahtjeva.

U slučaju da revizijski sud zauzme stav da namjera zakonodavca prilikom propisivanja obveze dužnika iz čl. 67. st. 1. SZ-a i čl. 17. st. 4. ZFPPN-a nije bila ta da se dužniku stavlja na teret da preispituje baš svaku

odluku stručnjaka koje je angažirao za obavljanje usluga koje nesporno jesu nužne za redovno poslovanje, a za koje usluge sam ne raspolaže odgovarajućim kadrom, te da bi se takve radnje (usluge) trebale procjenjivati prvenstveno u odnosu na vrstu usluge koja se plaća, a ne u smislu seciranja nužnosti sve poduzete radnje unutar tih usluga, nedvojbeno bi takav odgovor revizijskog suda utjecao na zakonitos Prvostupanjskog i Drugostupanjskog rješenja. Ujedno bi time uvelike utjecao na položaj dužnika u predstečajnom postupku te bi se ograničila pretjerano subjektivna tumačenja predmetnih odredbi, a koja bi predstavljala nesrazmjeran teret za dužnika i njegovo poslovanje.

Pored toga, kada bi revizijski sud zauzeo stav da namjera zakonodavca prilikom propisivanja obveze dužnika iz čl. 67. st. 1. SZ-a nije bila ta da dužnik mora, samom činjenicom otvaranja predstečajnog postupka nad istime, iskoristiti sva pravna sredstva koja mu stoje na raspolaganju da raskine i/ili otkáže sve ugovore sklopljene s vanjskim suradnicima i odvjetnicima koji su bili na snazi već godinama prije, a koji se odnose na usluge koje su dužniku nužne za redovno poslovanje, bez da se prethodno ispituju i uzmu u obzir materijalne i pravne posljedice otkaza ili raskida tih ugovora, takvo tumačenje nepobitno bi dovelo do drugačije odluke prvostupanjskog i drugostupanjskog suda u ovoj pravnoj stvari.

Dakle, kada bi revizijski sud odgovorom na postavljena pitanja iz točke 3.1. do 3.4. ovog prijedloga zauzeo stajalište da dužnik nije bio obavezan *a priori* otkazati ili raskinuti ugovore suradnicima bez čijih usluga ne može ostvarivati prihode, odnosno kako nije postupao protivno odredbi čl. 67. SZ-a samim time što nije otkazao/raskinuo ugovore s ugovorenim paušalnom naknadom, a koji ugovori su na snazi već godinama prije otvaranja predstečajnog postupka, te što nije sklopio anekse tim ugovorima radi umanjenja naknade, odluke prvostupanjskog i drugostupanjskog suda više ne bi bile pravno utemeljene te bi dužniku bila pružena zaštita na način da će se osigurati osnovni cilj provođenja predstečajnog postupka, a to je sprječavanje nesposobnosti plaćanja i održavanje dužnikove djelatnosti, kako je to propisano čl. 2. SZ-a.

Slijedom navedenog, u slučaju da revizijski sud u odgovoru na postavljena pitanja od 3.1. do 3.4. ovog prijedloga zauzme stajalište da je prvostupanjski, a potom i drugostupanjski, sud nepravilno primjenio naprijed navedene odbredbe SZ-a i ZFPPN-a, slijedom čega je pogrešno ocijenio postupanje dužnika protivnim čl. 67. SZ-a, takav odgovor bi zasigurno doveo do drugačijeg ishoda predmetnog predstečajnog postupka, odnosno ne bi bile ispunjene pretpostavke za donošenja odluke o obustavi postupka iz čl. 64. st. 1. t. 2. SZ-a.

Dokazi: *Rješenje o obustavi Trgovačkog suda u Zagrebu od dana 01.08.2022. godine, posl. br. St-273/2022 kao **Prilog 1**; Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od dana 28.09.2022. godine, posl. br. Pž-3648/2022 kao **Prilog 2**; Žalba dužnika od 16.08.2022. godine protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu od dana 01.08.2022. godine, posl. br. St-273/2022, s priložima kao **Prilog 3**; Podnesak dužnika od 29.07.2022. godine, s priložima kao **Prilog 4**; Podnesak dužnika od 08.07.2022. godine, s priložima kao **Prilog 5**; Podnesak povjerenika od 25.07.2022. godine, s priložima kao **Prilog 6**; Prijava povjerenika / Prijedlog za obustavu od 05.07.2022. godine, s priložima kao **Prilog 7**;*

- 4.2. Pravno pitanje pod točkom 3.5. važno je za odluku u predmetu iz razloga što o odgovoru na isto ovisi je li ostvarena bitna povreda odredbi postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a, slijedom čega bi, u slučaju da revizijski sud utvrdi da je to uistinu bio slučaj, drugostupanjski sud prilikom odlučivanja o žalbi dužnika bio obavezan ukinuti Prvostupanjsko rješenje i vratiti predmet na ponovno odlučivanje, a takav odgovor izravno bi utjecao na sam ishod predstečajnog postupka.

U konkretnom slučaju, sud je kao odlučnu činjenicu utvrdio da je dužnik postupao protupravno iz razloga što nije iskoristio pravna sredstva koja su mu na raspolaganju u vidu otkaza ugovora sa suradnicima, a temeljem ugovornih klauzula koje se odnose na višu silu.

U obrazloženju prvostupanjskog rješenja sud navodi kako svi ugovori vanjskih suradnika sadrže odredbe o višoj sili *in favorem* dužnika temeljem kojih je dužnik imao mogućnost otkazati ugovore ili jednostrano umanjiti naknade, a koji navod ne proizlazi iz sadržaja tih ugovora.

S tim u vezi, dužnik poglavito upućuje na spornu točku 27.2. i 27.3. iz obrazloženja Prvostupanjskog rješenja.

Od ugovora koje je sud našao spornim, odredbe o višoj sili sadržane su jedino u ugovorima s vanjskim suradnikom Sea design d.o.o., s time da iz predmetnih odredaba uopće ne proizlazi kako su iste ugovorene *in favorem* dužnika, već u korist obje ugovorne strane za slučaj nastupa taksativno navedenih izvanrednih okolnosti, među kojima nije navedeno stanje nelikvidnosti, prijetće nelikvidnosti niti otvaranje predstečajnog postupka.

Štoviše, iz članka 8. stavka 1. Ugovora sklopljenih sa Sea design d.o.o. proizlazi kako su ugovorne strane ovlaštene po toj osnovi uskratiti izvršenje svojih usluga za vrijeme trajanja izvanrednih okolnosti, a ugovor raskinuti tek ukoliko se te okolnosti nastave i nakon isteka 180 dana.

Dakle, suprotno utvrđenju suda, dužnik ne bi mogao pozivom na gore navedenu odredbu jednostrano otkazati ugovore sa Sea design d.o.o. bez štetnih posljedica, dok preostali ugovori uopće ne sadrže klauzulu o višoj sili, u kojem smislu je utvrđenje suda o sadržaju ugovora s vanjskim suradnicima u potpunosti proturječno sadržaju tih ugovora, a temeljem kojih je sud utvrdio kako dužnik nije iskoristio pravna sredstva koja su mu na raspolaganju radi optimizacije troškova poslovanja.

U prilog svojim tvrdnjama dužnik također upućuje revizijski sud na točku III/ svoje Žalbe (te svoje podneske od 29.07. i 08.07.2022. godine zajedno s prilogima uz iste).

Iz navedenog jasno proizlazi kako je u pogledu odlučne činjenice postoji proturječnost između onoga što sud navodi o sadržaju isprava u spisu (ugovora s vanjskim suradnicima) i samih tih isprava, a čime je sud počinio apsolutno bitnu povredu odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a te je prvostupanjsko rješenje neosnovano i nezakonito u cijelosti.

Imajući u vidu gore navedeno, u slučaju da revizijski sud u odgovoru na postavljeno pitanje iz točke 3.5. utvrdi kako je sud temeljem takvih proturječnih navoda na kojima je utemeljio svoju odluku, počinio bitnu povredu, nedvojbeno bi odgovor na predmetno pravno pitanje izravno utjecao na odluku u predmetnom postupku i položaj dužnika u istome jer bi posljedica te povrede bila ukidanje prvostupanjskog rješenja i vraćanje na ponovni postupak.

Zaključno, ovisno o tumačenju gore navedenih odredbi SZ-a i ZFPPN-a te odgovorima na postavljena pitanja u točkama 3.1. do 3.5. ovog prijedloga neupitno ovisi sudbina predmetnog zahtjeva za provođenje predstečajnog postupka nad dužnikom.

Dokazi: kao gore;

- **Pravna pitanja su važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te za razvoj prava kroz sudsku praksu**

- 4.3. Pravna pitanja postavljena u točkama 3.1. do 3.4. ovog Prijedloga važna su za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, osobito s obzirom na činjenicu da je riječ o pravnim pitanjima o kojima nema prakse revizijskog suda tj. Vrhovnog suda, a stajalište nižih sudova zauzeto u pobijanim rješenjima koje ide za tim da se osporavaju i proglašavaju nepotrebnim odvjetnički troškovi koje dužnik može imati izvan predstečajnog postupka, predstavlja sudski presedan u predstečajnim postupcima.

Stajalište drugostupanjskog suda da je dužnik postupao protivno odredbi čl. 67. st. 1. SZ.-a samim time što nije raskinuo/otkazao ranije ugovore sklopljene s vanjskim suradnicima/odvjetnicima iz razloga što imaju ugovorenu fiksnu mjesečnu naknadu niti je sklopio anekse tim ugovorima radi smanjenja ugovorene naknade, bez ispitivanja izravnih posljedica otkaza ili raskida, odnosno postojanja suglasne volje za umanjnjenjem naknade nije u skladu sa smislom i svrhom predstečajnog postupka te gore opisanim zakonskim odredbama SZ-a, ZFPPN-s i ZPP-a.

Naime, pogrešnom interpretacijom pravnih normi drugostupanjskog suda koje se odnose na nužnost izvršenih plaćanja u smislu čl. 67. st. 1. SZ-a i čl. 17. ZFPPN-a te zanemarivanjem općih načela pravnog poretka i predstečajnog postupka, dužnik je stavljen u nezavidan i neopravdano nepovoljan položaj, što nedvojbeno nije bila intencija zakonodavca niti je interpretacija drugostupanjskog suda u skladu s ciljem i svrhom predstečajnog postupka.

Prihvatanje tumačenja drugostupanjskog suda, sa svim posljedicama koje iz toga proizlaze, dovelo bi do neprihvatljivog zadiranja suda u organizaciju rada dužnika i (svih budućih dužnika), a koje bi za posljedicu imalo stvaranje nesigurnosti u poslovanju, onemogućilo nastavak i očuvanje poslovanja, tj. reorganizaciju poslovanja u skladu s potrebama i specifičnim okolnostima svakog pojedinog dužnika u okviru predstečajnog postupka.

Pored navedenog, bitno je da revizijski sud zauzme stajalište u pogledu postavljenih pravnih pitanja kako bi svi sudionici (uz dužnika, sud i povjerenik) predstečajnog postupka koji se nađu u istom ili sličnom položaju, imali jasnu predodžbu o tome unutar kojih granica smiju obavljati plaćanja za usluge potrebne za redovno poslovanje u predstečajnom postupku te u kojim okvirima moraju postupati prilikom dokazivanja nužnosti određenih plaćanja potrebnih za redovno poslovanje, uzimajući u obzir znanja i vještine kojima raspolažu.

Razumljivo je da se od dužnika tijekom predstečajnog postupka očekuje povećan stupanj pažnje u smislu procjene opravdanosti pojedinih troškova, međutim bitno je da revizijski sud zauzme stav da namjera zakonodavca prilikom propisivanja predmetne obveze dužnika iz čl. 67. SZ-a svakako nije bila ta da se dužniku stavlja na teret da preispituje svaku odluku stručnjaka koje je angažirao za obavljanje usluga koje nesporno jesu nužne za redovno poslovanje, a poglavito uzimajući u obzir da je u takvim odnosima za njihovo funkcioniranje potreban i određen stupanj povjerenja u procjenu i stručnost angažiranih suradnika.

S time u vezi, i sam prvostupanjski sud navodi kako je za određena plaćanja poprilično komplicirano utvrditi jesu li nužna za redovno poslovanje, a osobito ona koja se odnose na nabavu robe i usluga potrebnih za redovno poslovanje (čl. 17. st. 2. t. 4. ZFPPN-a), stoga bi odluka revizijskog suda predstavljala svojevrsan

orijentir sudovima u ovom konkretnom postupku pa tako i u svim budućim predstečajnim postupcima, te bi osigurala pravilnu i dosljednu primjenu odredbe čl. 64. st. 2. SZ-a, u vezi sa čl. 67. st. 1. istog zakona.

Povrh navedenog, također bi se ograničila pretjerano subjektivna tumačenja sudaca prilikom ocjenjivanja nužnosti plaćanja usluga iz čl. 67. st. 1. SZ-a.

S obzirom na to da o navedenim pitanjima koja su se protezala kroz cijeli postupak revizijski sud još nije zauzeo nikakvo stajalište, razvidno je kako bi odluka revizijskog suda pridonijela razvoju prava kroz sudsku praksu i otklonila opasnost od potencijalnih novih različitih interpretacija pravnih normi (primjenjivih u predstečajnim postupcima), ispravila povredu prava u konkretnom predmetu, pridonijela jedinstvenosti prava Republike Hrvatske te svojim autoritetom djelovala na ujednačavanje sudske prakse.

- 4.4. Pravno pitanje postavljeno u točki 3.5. ovog prijedloga važno je za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni, iz razloga što o odgovoru revizijskog suda ovisi je li ostvarena bitna povreda parničnog postupka time što je sud pogrešno interpretirao ugovorne odredbe o višoj sili, odnosno utvrdio da dužnik ima pravo otkazati ugovore iako to pravo nije predviđeno, slijedom čega je dužnik stavljen u nepovoljan položaj u predmetnom postupku jer je sud donio odluku temeljem činjenice da relevantne isprave koje su dostavljene u spis sadržavaju ugovorne klauzule koje ne sadržavaju

Također, sudionici u postupku imaju opravdani interes računati s tim da tumačenje odredbi od strane suda neće prijeći u arbitrarno postupanje poglavito kada se radi o odlučivanju o relevantnim odlučujućim činjenicama te bi se zauzimanjem stava revizijskog suda o navedenom pravnom pitanju osigurao svim sudionicima u predstečajnim postupcima, koji se nađu u sličnoj ili istoj pravnoj situaciji, ravnopravan položaj.

- V/ Slijedom svega naprijed navedenog, predlaže se Vrhovnom sudu Republike Hrvatske da razmotri ovaj prijedlog za dopuštenje revizije te donese rješenje kojim se dopušta revizija u predmetnom postupku.

**Tuženik
po punomoćniku:**